

Generalitat de Catalunya
Departament d'Economia i Hisenda
Direcció General del Patrimoni
de la Generalitat de Catalunya

Informe sobre l'Avantprojecte de llei d'organització de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic institucional

Antecedents

Aquesta iniciativa té un interès especial per aquesta unitat directiva atès el seu àmbit funcional, ja que estableix les normes a partir de les quals s'ha d'organitzar el sector públic de l'Administració de la Generalitat.

De manera prèvia a la tramitació de la proposta al SIGOV, s'han facilitat versions prèvies d'aquest text, sobre les que es van fer consideracions de diferent importància relatives a aquella part de la proposta que es refereix al sector públic institucional de l'Administració de la Generalitat en dues notes preliminars.

Algunes d'aquestes consideracions s'han inclòs en la versió actual del text. En relació a les observacions que no han estat incorporades –algunes de les quals de rellevància– no disposem de cap document de valoració que ens permeti conèixer els motius pels quals no han estat ateses, per la qual cosa es tornen a reproduir en aquest informe.

Consideracions

1. Respecte a la classificació de les entitats de dret públic.

Considerem que la classificació de les entitats de dret públic del sector públic institucional de l'Administració de la Generalitat proposada és insuficient per reflectir la singularitat de totes les entitats preexistents i és necessari introduir la previsió que puguin existir altres tipus d'entitats atès que determinats ens no poden encaixar en les categories definides, com són els casos següents:

- L'Institut Català de Finances, entitat financera pública que hauria d'estar inclosa com a entitat de dret públic, i que d'acord a la disposició addicional segona s'ha classificat com a entitat independent -tot i no tenir funcions de regulació o supervisió de caràcter extern- que implica la no inclusió en el sector públic institucional.
- L'Agència Tributària de Catalunya, amb una normativa de gestió tributària i d'organització, personal i econòmica excepcional.
- Les Associacions -tot i que no és habitual en l'Administració de la Generalitat de Catalunya- existeixen en l'àmbit públic.
- Les entitats gestores de serveis sanitaris, per la seva importància dins del sector públic, juntament amb l'especial configuració i règim jurídic (autonomia de gestió, tutela del CatSalut, governança o personal) requeririen com agències d'una categoria diferenciada.

Adicionalment, s'ha de tenir en compte que la inclusió sota la categoria "Agència Empresarial" pot ser problemàtica ja que podria ser interpretada com una mercantilització de la salut per determinats actors socials.

- El CatSalut actualment pot crear entitats de dret públic mitjançant un acord del Govern, que actualment són les que es relacionen a continuació:
 - Banc de Sang i Teixits
 - Gestió de Serveis Sanitaris

Document signat digitalment per:
Joan Manuel Espadas Puigdollers (18/01/2024 12:56 CET), Josep Maria Aguirre Font (18/01/2024 13:51 CET)

Carrer del Foc, 57
08038 Barcelona
Tel. 933 162 000

Doc. original signat per:
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 22/02/2024

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 22/02/2027

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

Data creació còpia:
22/02/2024 15:00:54

Pàgina 14 de 646
691

Generalitat de Catalunya
Departament d'Economia i Hisenda
Direcció General del Patrimoni
de la Generalitat de Catalunya

- Gestió i Prestació de Serveis de Salut
- Institut Català d'Oncologia
- Institut Català de la Salut (ICS)
- Institut d'Assistència Sanitària
- Institut de Diagnòstic per la Imatge (IDI)
- Parc Sanitari Pere Virgili
- Salut Catalunya Central
- Salut Sant Joan de Reus – Baix Camp
- Salut Terres de l'Ebre

Aquest mecanisme permet una agilitat en els processos d'assumpció de serveis de serveis sanitaris locals o privats necessària per garantir la prestació dels serveis. Si perdés aquest règim especial, atès que d'acord al text proposat caldria una llei per crear una Agència, podria posar-se en risc la prestació dels serveis.

Per tot l'exposat considerem que és necessari incorporar una nova categoria per recollir les entitats gestores de serveis sanitaris, una altra addicional amb una definició oberta per incloure aquelles entitats del sector públic institucional que no s'adeqüen a cap dels tipus esmentats, i a les que es puguin crear en el futur mitjançant legislació catalana, bàsica o europea, i completar una anàlisi exhaustiva, consultant els actors claus en els departaments de la Generalitat, sobre la necessitat de crear algun tipus addicional.

Volem remarcar que és fonamental que existeixi aquesta definició genèrica d'entitat del sector públic de la Generalitat per tal de tenir la seguretat jurídica que no existeixi la possibilitat que una entitat que no tingui correlació exacte en les categories definides, pugui quedar fora del perímetre de l'Administració de la Generalitat, de la seva supervisió i control, així com de l'aplicació de la diferent normativa sectorial: finances, personal, contractació, patrimoni, etc.

2. Respecte a determinades disposicions generals relatives al sector públic institucional de l'Administració de la Generalitat.

- 2.1. Amb referència a l'adscripció a l'Administració de la Generalitat, considerem convenient que es detalli que l'adscripció d'una entitat, implica que totes les seves entitats dependents o participades tenen la mateixa adscripció, per tal de simplificar l'ordenació del sector públic institucional.
- 2.2. L'article 36.2 estableix que les entitats del sector públic gaudeixen d'autonomia de gestió per exercir les seves competències i gestionar els recursos econòmics, materials i humans que tenen assignats. Els articles 38 i 40, relatius als principis generals d'actuació i les funcions i obligacions de les entitats es torna a esmentar aquest element substancial que caracteritza les entitats.

No obstant això, no es plasma en l'articulat del text una concreció de què s'entén per autonomia de gestió (en els diferents graus i característiques possibles), els requisits i procediment per al seu atorgament, i la necessitat de delimitar-la en els estatuts dels ens.

Considerem que els diversos règims especials d'autonomia de gestió que existeixen per a determinades entitats i que recull la seva normativa, com poden ser, els centres CERCA o altres com Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya o l'Institut Català de Finances, o les entitats independents, haurien de ser traslladats

Generalitat de Catalunya
Departament d'Economia i Hisenda
Direcció General del Patrimoni
de la Generalitat de Catalunya

i enumerats en aquesta norma, considerant que no estan directament determinats per la naturalesa jurídica de l'entitat, ja que fins i tot poden ser traslladables a les entitats dependents que poden tenir diferent naturalesa jurídica.

- 2.3. L'article 48 estableix la possibilitat que el Govern acordi l'establiment d'un sistema de gestió que permeti generar eficiències, en termes d'economia d'escala, respecte els serveis interns comuns de les entitats i els òrgans departamentals.

Aquest aspecte ens sembla del tot pertinent, tot i que no queda clar si –un cop acordat el sistema de gestió– l'adhesió a aquest règim serà obligatòria, o estarà subjecte a determinats criteris que apreciarà un òrgan determinat, o serà voluntària.

- 2.4. L'article 54 estableix la possibilitat que els informes preceptius relatius als actes i les disposicions de creació, presa de participació, adhesió, modificació estructural o estatutària, dissolució o desvinculació d'entitats del sector públic, puguin ser substituïts per un comunicat de conformitat amb la proposta o projecte quan no existeixi cap objecció en contra.

Considerem que és convenient que en tots els casos s'emetin els esmentats informes, tot i que no presentin objeccions.

3. Respecte a les agències de l'Administració de la Generalitat.

- 3.1. Amb referència als òrgans de govern de les agències, l'article 67 del text proposat estableix una organització estructurada en òrgans de govern, executius, de control, i de participació.

A continuació determina que els òrgans de govern són el consell de govern i la presidència, i que els estatuts poden preveure l'existència d'una comissió executiva amb les funcions de govern ordinari que li siguin atribuïdes i que, en tot cas, estarà subordinada al consell de govern.

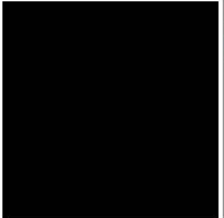
S'hauria de tenir en consideració que molt sovint els consells del govern dels actuals organismes autònoms administratius són més consells assessors de les entitats, que no veritables òrgans de govern, ja realment la capacitat executiva està en mans de la seva Direcció. Suggerim que es faci una reflexió sobre aquesta qüestió, conjuntament amb els departaments afectats, abans de classificar-los com a òrgans superiors, ja que això suposa un canvi substancial respecte de la situació present.

- 3.2. Considerem imprescindible que el Departament d'Economia i Hisenda formi part dels òrgans de govern de les agències l'actuació de les quals tinguin un impacte significatiu en les finances de la Generalitat de Catalunya, previsió que s'hauria d'incloure a la llei.

- 3.3. A l'article 66.2, relatiu a la liquidació i extinció de les agències, seria recomanable incloure que la liquidació es fa efectiva de forma ordinària mitjançant la cessió global d'actius i passius, atès que, tal i com està redactat, sembla que sigui l'única forma possible de liquidació.

També s'hauria de considerar que és l'acceptació de la cessió global per part de la cessionària, la que produeix l'extinció de l'entitat cedent.

- 3.4. Atès que l'article 76.2. determina que les entitats que tinguin reconeguda la condició de mitjà propi personificat respecte l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic institucional, d'acord amb la legislació de contractes del sector

	Doc. original signat per: Serveis Administració Electrònica Generalitat de Catalunya 22/02/2024	Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 22/02/2027	Data creació còpia: 22/02/2024 15:00:54
		Original electrònic / Còpia electrònica autèntica	
		CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ 	Pàgina 16 de 646 693

públic, són agències empresarials, s'hauria de tenir en compte en la disposició transitòria primera d'adaptació de les entitats.

4. Respecte als consorcis de l'Administració de la Generalitat de l'Administració de la Generalitat.

- 4.1. Considerem que seria convenient recollir que –en termes generals- la Generalitat ha de tenir el control efectiu dels Consorcis que té adscrits, i que únicament de manera excepcional pugui donar-se el supòsit de Consorcis adscrits dels que no es tingui el control efectiu.
- 4.2. Amb relació amb el contingut dels estatuts dels consorcis adscrits a l'Administració de la Generalitat, definit a l'article 83, s'han de tenir en consideració els aspectes següents:
- En primer terme es determina que els estatuts dels consorcis adscrits a l'Administració de la Generalitat han de contenir els aspectes regulats a l'article 64.2 (i els següents), que són els que determinen el contingut en el cas de les agències. Considerem necessari que cada tipus d'entitat tingui el seu article sobre continguts mínims, pels diferents règims jurídics.
 - En aplicació de l'article 124.d) de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, els estatuts han d'incloure les causes de dissolució.
 - Addicionalment, s'hauria d'incorporar un punt genèric que inclogui les previsions establertes per la normativa bàsica sobre el règim jurídic del sector públic i la normativa sobre el règim jurídic de les administracions públiques de Catalunya.

5. Respecte a les societats mercantils de l'Administració de la Generalitat

- 5.1. L'article 88 defineix dos tipus de societats en les que participa l'Administració de la Generalitat en funció de si desenvolupen activitats d'interès públic, o només d'interès privat.
- Atès que en els casos que les societats fan activitats d'interès privat, es considera que és únicament una mera tinença de participacions financeres, considerem que per distingir clarament les dues tipologies, s'haurien de denominar d'una manera clarament diferenciada.
- 5.2. Amb relació a les circumstàncies que –d'acord a la proposta- han de concórrer per tal que una societat mercantil es consideri de l'Administració de la Generalitat, considerem que la descrita a l'apartat b), que seria la capacitat de decisió sempre (tret de casos molt excepcionals que no es donen en l'àmbit de la Generalitat) va en funció exclusivament del capital. Així mateix, la descrita a l'apartat c) és excepcional dins del sector públic institucional, per la qual cosa proposem la seva eliminació. En definitiva, considerem que l'únic criteri per definir si una societat és del sector públic hauria de ser la seva participació en capital, la qual cosa d'acord amb la naturalesa intrínseca d'aquest tipus d'entitats, determina el seu control efectiu.

Proposem el redactat següent:

Article 88. Definició

1. Són societats mercantils de l'Administració de la Generalitat aquelles societats instrumentals que desenvolupen activitats d'interès públic en règim de lliure competència en el mercat en les que l'Administració de la Generalitat o alguna de les entitats que integren el seu sector públic participen en més d'un cinquanta per

	Doc.original signat per: Serveis Administració Electrònica Generalitat de Catalunya 22/02/2024	Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 22/02/2027	Data creació còpia: 22/02/2024 15:00:54
		Original electrònic / Còpia electrònica autèntica	
		CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ	Pàgina 17 de 646 694

cent en el capital social. Aquest percentatge vindrà referit a la suma de les participacions de l'Administració de la Generalitat i de les entitats del seu sector públic.

2. També són societats mercantils de l'Administració de la Generalitat aquelles societats que desenvolupen activitats de caràcter privat que es gestionen sota el control d'aquesta amb finalitats de promoció econòmica mitjançant la mera tinença de participacions financeres o com a resultat d'una adquisició per motius extraordinaris i per qualsevol títol jurídic previst en la normativa mercantil, civil o al codi de comerç. La participació de l'Administració de la Generalitat en aquestes societats ha de ser transitòria, sense que pugui superar el termini de durada màxima que en cada cas estableixi el Govern, atenent a les finalitats perseguides per a cadascuna d'aquestes operacions.

- 5.3. Per a les societats mercantils que corresponen a la tipologia segona de la proposta de redactat anterior -atès que es considera que l'Administració de la Generalitat té una mera tinença temporal de participacions financeres i no presten serveis propis o titularitat d'aquesta- haurien de tenir un règim jurídic diferenciat, que impliqui una subjecció menor a la normativa del sector públic o en base als principis inspiradors d'aquesta, en els diferents àmbits sectorials normatius.
- 5.4. L'article 90 relatiu a la creació de societats mercantils determina que les que són participades exclusivament per l'Administració de la Generalitat públic tenen caràcter excepcional, llevat que la normativa reguladora del sector d'activitat en el que ha d'intervenir l'entitat requereixi la forma societària. Considerem que aquesta limitació no té un fonament justificat atès que poden existir diferents situacions en els que sigui del tot indicat i positiu per a l'interès públic crear una societat mercantil sense que hi hagi una llei que determini que per exercir aquesta activitat s'hagi de fer mitjançant una societat mercantil. És més, sorprèn que s'inclougui aquesta limitació per les societats mercantils, la presència de les quals està més que consolidada en l'àmbit del sector públic en el seu conjunt, ja fins i tot abans del marc constitucional actual i, en canvi, en el cas de les fundacions, no hi ha cap tipus de limitació, quan certament són un tipus d'entitat amb una naturalesa força allunyada de la organització administrativa clàssica.
- 5.5. Atès que és molt freqüent que s'hagin de tornar a aprovar acords per rectificar aspectes mercantils de caràcter menor, però que impedeixen la inscripció dels Estatuts en el Registre Mercantil atesa la gran divergència de criteris entre registradors, a l'article 91 s'hauria de preveure que en el cas dels Acords que en les seves disposicions incloguin l'aprovació o modificació d'estatuts -sense perjudici de la difusió a través dels mecanismes de transparència de la Generalitat- la publicació en el DOGC es produirà una vegada estiguin inscrits en el Registre Mercantil.

I que en el cas que, un cop aprovat, en el moment de la seva inscripció en el Registre mercantil aquests siguin qualificats en algun dels seus articles amb defectes per part del Registrador es tramitarà un nou Acord per modificar-los amb un procediment simplificat que, únicament haurà de comptar amb l'informe de l'Assessoria Jurídica del Departament impulsor i l'informe de l'òrgan administratiu responsable del patrimoni de la Generalitat.

- 5.6. En quant a la representació en els òrgans de govern definida a l'article 92, considerem que s'hauria de preveure que els consells d'administració de les societats del sector públic de la Generalitat participades directament per

Generalitat de Catalunya
Departament d'Economia i Hisenda
Direcció General del Patrimoni
de la Generalitat de Catalunya

l'Administració de la Generalitat necessàriament hauran de comptar amb un conseller proposat a iniciativa del departament en matèria de patrimoni.

Una de les funcions més rellevants de la Direcció General del Patrimoni en relació amb l'exercici de la representació en societats mercantils és l'aprovació de comptes, ja sigui com a soci únic o com a representant en la Junta d'accionistes. En l'actualitat, tot i que no hi ha una previsió expressa, la Direcció General del Patrimoni és nomenat com a conseller en pràcticament totes les societats majoritàries, circumstància que permet fer un seguiment continu en la fase de formulació dels comptes anuals amb l'objectiu – entre d'altres- de detectar situacions que podrien suposar una excepció en l'informe d'auditoria i, per tant, una percepció negativa en la ciutadania de la fiabilitat de la informació econòmica del sector públic institucional .

El coneixement de manera prèvia dels factors rellevants que poden afectar l'opinió d'auditoria ha possibilitat instar en diferents ocasions –com a representants de la Generalitat- a l'entitat a seguir de manera estricta els criteris de l'auditor per tal que els comptes s'aproveïssin reflectint la imatge fidel del patrimoni i la situació financera de l'entitat.

- 5.7. Addicionalment, i per major seguretat jurídica, l'article 92 hauria d'incloure la previsió següent:

Aquest òrgan és, sens perjudici de les autoritzacions que preveu aquesta llei i d'altres, el representant de l'Administració de la Generalitat en tant que soci als efectes de la llei de societats de capital, així com la persona facultada per formalitzar qualsevol negoci jurídic sobre els títols representatius de capital de societats. L'òrgan administratiu responsable del patrimoni de la Generalitat pot delegar l'exercici d'aquestes facultats.

En relació amb els representants en els òrgans de govern, considerem necessari –sense perjudici que, d'acord amb la legislació mercantil, es pugui delegar algunes facultats determinades del Consell en algun conseller o altre òrgan executiu de l'entitat- delimitar que no es podrà delegar un volum i abast significatiu de funcions en un conseller delegat per configurar-lo com un òrgan executiu amb facultats semblants a la figura de la direcció. Aquesta prohibició és necessària per una segregació de funcions bàsica entre governança i execució.

- 5.8. Amb relació a l'alienació de títols representatius de capital de societats mercantils participades majoritàriament o minoritàriament, s'hauria d'afegir la disposició transitòria següent:

Disposició transitòria

Mentre no s'aprovi una nova llei del patrimoni de la Generalitat que derogui el Text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 1/2022, de 24 de desembre, l'alienació de títols representatius de capital de societats mercantils participades majoritàriament o minoritàriament per l'Administració de la Generalitat o les entitats del seu sector públic institucional es realitzarà d'acord amb les disposicions següents.

1. El Govern de la Generalitat haurà d'autoritzar prèviament l'alienació i, en el cas dels títols propietat de l'Administració de la Generalitat, actuarà com a òrgan adjudicador el titular de l'òrgan administratiu responsable del Patrimoni de la

Generalitat de Catalunya
Departament d'Economia i Hisenda
Direcció General del Patrimoni
de la Generalitat de Catalunya

Generalitat i, en el cas dels títols propietat de les seves entitats, l'òrgan competent que correspongui d'acord amb els seus estatuts.

2. El citat acord del Govern haurà d'incloure el preu mínim d'alienació, que s'ha de fixar d'acord amb els mètodes de valoració comunament acceptats i les característiques essencials del procediment per a la seva alienació. Amb caràcter general, l'alienació dels títols s'ha de fer mitjançant subhasta o concurs en el marc d'un procediment sotmès als principis de publicitat i concurrència. No obstant això, el Govern pot acordar o autoritzar l'alienació directa, de manera motivada, quan es doni algun dels casos següents:

a) Quan hi hagi limitacions estatutàries o legals a la lliure transmissibilitat de les accions o participacions o existeixin drets d'adquisició preferent.

b) Quan l'alienació es faci a la mateixa societat o a algun dels seus socis, ja sigui directament o a través d'una societat inclosa en el grup de societats definit d'acord amb el codi de comerç.

c) En el cas de participacions iguals o inferiors al cinquanta per cent del capital de la societat, quan l'alienació es faci en el marc d'una oferta global en ferm per al conjunt del capital de la societat i hi hagi el compromís ferm acreditat de cadascun de la resta de socis per alienar.

d) Quan la subhasta o el concurs promogut per a l'alienació dels títols es declarin deserts o resultin fallits i, sempre que no hagi transcorregut més d'un any des de la celebració de la subhasta o el concurs. En aquest cas, les condicions de l'alienació no poden ésser inferiors a les anunciades prèviament o a aquelles en que s'hauria produït l'adjudicació.

e) Quan l'adquirent sigui una administració pública o qualsevol persona jurídica de dret públic o privat dependent o adscrita a aquesta.

3. En el cas de societats que cotitzin en mercats secundaris organitzats el Govern podrà autoritzar la seva alienació a través d'aquests mercats amb indicació d'un termini màxim, no aplicant les regles de l'apartat anterior.

6. Respecte a les disposicions addicionals, transitòries i derogatòries.

6.1. Amb relació a l'adaptació de les entitats de dret públic de l'Administració de la Generalitat, considerem que en el cas de les Entitats Autònomes Administratives, les Entitats Autònomes Comercials i Financeres i les Entitats de Dret Públic la transformació en les noves tipologies s'hauria de fer de manera automàtica des de l'entrada en vigor de la norma, d'acord a l'esquema indicat, i enumerar de manera expressa les entitats transformades. És a dir, aquestes entitats haurien de quedar efectivament transformades amb l'entrada en vigor de la norma amb una relació concreta d'entitats, si bé fins que adaptessin la seva norma de creació a la nova llei d'organització amb un termini determinat, se'ls continuaria aplicant la normativa antiga, tret d'alguns articles de la nova llei que siguin compatibles (que caldria analitzar).

6.2. En base a aquesta adaptació automàtica, considerem imprescindible que l'Estatut de l'empresa pública catalana quedi derogat. Per aquest motiu s'haurien d'afegir diferents disposicions transitòries que regulin les matèries que quedin sense normativa amb l'esmentada derogació, com són entre d'altres, els aspectes patrimonials i financers del sector públic institucional. Per exemple, en l'àmbit de la gestió patrimonial es podria redactar en els termes següents:

Generalitat de Catalunya
Departament d'Economia i Hisenda
Direcció General del Patrimoni
de la Generalitat de Catalunya

Disposició transitòria xx

1. Mentre no s'aprovi una nova llei del patrimoni de la Generalitat de Catalunya que estableixi en el seu àmbit subjectiu d'aplicació les entitats del sector públic de la Generalitat enumerades en l'article 33, s'aplicarà supletòriament a aquestes entitats, el Text refós de la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 1/2022, de 24 de desembre, convenientment adaptada a la seva naturalesa i d'acord amb el règim d'autoritzacions que preveuen els apartats següents.
2. L'alineació i cessió dels seus béns i drets amb caràcter onerosos, així com l'adscripció dels mateixos a entitats, requeriran de l'autorització del conseller competent en matèria de patrimoni quan el seu valor individualitzat superi 1.000.000 d'euros en el cas de béns immobles, 500.000 euros en el cas de béns mobles i 100.000 euros en el cas de les propietats incorporals.
3. L'alienació i cessió dels seus béns i drets amb caràcter gratuït requerirà sempre la citada autorització.
4. L'alienació dels títols representatius de societats de capital es regirà d'acord amb la disposició transitòria xxx.

Adicionalment, la derogació parcial de la normal, tal i com prevista en el text proposat, provoca determinats buits normatius com, per exemple, la manca de regulació efectiva d'operacions en les que determinades entitats del sector públic de la Generalitat tenen participació minoritària en societats mercantils per tal d'assolir les seves finalitats, que actualment està regulat a l'article 35.

7. Respecte al Registre del Sector Públic Institucional.

- 7.1. L'article 49.3 determina que el Registre ha d'oferir la informació actualitzada sobre les fonts de finançament de les entitats. Tot i que és indubtable l'interès públic d'aquesta informació, considerem que no és mitjançant el Registre que s'ha de oferir, sinó a l'apartat de transparència relatiu als comptes públics, per tal que es puguin posar amb relació a la resta d'informació financera i pressupostària.
- 7.2. L'article 49.4 determina els actes que s'han d'inscriure, com a mínim, en el Registre. L'enumeració que fa el text proposat ens sembla correcta, però seria convenient incloure un afegit que indiqui expressament "així com altres actes jurídics i dades que es determini per reglament", atès que la referència en el text proposat a que es faci en els termes que es determinin per reglament, tal i com està redactat, únicament fa referència als aspectes enumerats.

Atès que d'acord a l'enumeració proposada s'inclouen aspectes que no són de l'àmbit competencial de l'òrgan que n'exerceix la gestió (p. ex. el nivell de subjecció a la normativa de contractes del sector públic), s'hauria de concretar a nivell reglamentari les entitats o òrgans transversals responsables de facilitar aquesta informació.
- 7.3. Considerem que la nova llei hauria de recollir expressament que els actes inscrits al Registre tenen efectes jurídics i són oposables davant tercers. Entenem que, al contrari del què succeeix actualment ja que el Registre no té aquesta qualificació, el Registre hauria de ser l'instrument que, a partir de les disposicions de la llei d'organització i altres, determini si una entitat forma part del sector públic de la

Generalitat de Catalunya
Departament d'Economia i Hisenda
Direcció General del Patrimoni
de la Generalitat de Catalunya

Generalitat, amb els efectes que això pot tenir en la diferent normativa sectorial. Això és especialment rellevant en el cas d'aquell tipus d'entitats que han de ser considerades del sector públic, però que no s'expliciten com un tipus dels previstos en aquesta llei, per la qual cosa el Registre seria l'instrument idoni per concretar-ho. De fet, actualment malgrat el Registre formalment no té aquesta consideració, a la pràctica, com que resol una necessitat concreta que té l'organització, acaba funcionant en el sentit que estem demanant: hi ha diversa normativa que s'hi refereix com a àmbit d'aplicació subjectiu del sector públic, diverses entitats ens sol·liciten que certifiquem que són del sector públic de la Generalitat, etc.

Adicionalment, si els actes tenen efectes davant tercers, la seva denominació ha d'incloure "Generalitat de Catalunya".

7.4. Per garantir la integritat i actualització del Registre, caldria establir en aquest mateix article que en el moment d'aprovació dels comptes anuals, els secretaris dels òrgans de govern responsables d'aprovar-los de les entitats incloses en l'article 35 hauran de certificar que els actes i les informacions susceptibles d'estar inscrites al Registre estan degudament actualitzades, en particular la composició de les persones que formen part de l'òrgan de l'entitat responsable d'aprovar els comptes.

Conclusions

D'acord amb les consideracions realitzades prèviament, i sense perjudici d'altres aspectes concrets sobre l'articulat indicats als llarg de l'informe, la Direcció General del Patrimoni de la Generalitat de Catalunya considera que caldria revisar el text per incorporar les modificacions derivades de les consideracions següents:

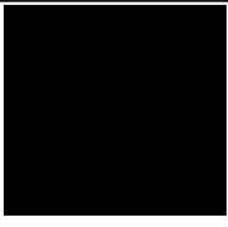
- La definició del perímetre d'entitats del sector públic institucional.
- La naturalesa del tipus d'entitats de dret públic.
- La concreció dels diversos règims d'autonomia de gestió.
- Les relatives a les societats mercantils.
- La transformació automàtica de les entitats de dret públic en els nous tipus d'entitats.
- Les relatives al Registre del sector públic institucional de la Generalitat de Catalunya.
- La derogació de l'Estatut de l'empresa pública catalana, i la inclusió de disposicions transitòries o addicionals sobre els aspectes patrimonials, financers, etc. que actualment regula.

El sub-director general de Seguiment
d'Entitats i Participacions de la Generalitat

Joan Manuel Espuelas Puigdollers

Vist i plau
El director general del Patrimoni
de la Generalitat de Catalunya

Per suplència (Resolució ECO/64/2024, de
15.1.2024, DOGC núm. 9081, de 17.1.2024)
Josep M. Aguirre i Font
Secretari general d'Economia i Hisenda

Doc. original signat per:
Serveis Administració
Electrònica Generalitat de
Catalunya 22/02/2024

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al
web csv.gencat.cat fins al 22/02/2027

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

Data creació còpia:
22/02/2024 15:00:54

Pàgina 22 de 646
699